

KIRKON KIPUPISTEET

Väinö Hotti

Kirkko sairastaa

(nettikuva)

LASSE MARJOKORPI

Teh.V. Hotti

”Suomen kirkko sairastaa. Sitä näyttää uhkaavan lähes totaalinen hengellinen kuolema. Asiantila ei koske vain kirkon jäseniä, vaan myös sen palvelijoita, työntekijöitä, pappeja. Ellei kirkon perussuuntaus ratkaisevasti muutu, se menettää oikeuden esiintyä kristillisenä ja tosi kristillisyyttä jää vain oppositio – ja protestiryhmien varaan”
(Lasse Marjokorpi, Kirkon kuoleman sairaus, s.5).

Kokonaisvaltainen sairaus

Kirkon sairaus on sekä laaja-alainen että syvälinen. Sen juuret ovat vuosisatoja kestäneessä lankeemuksessa. Kirkko on pitkälti sokaistunut oman sairautensa suhteen.

”Koko pää on kipeä, koko sydän sairas. Kantapäätä kiireeseen asti ei ole tervettä paikkaa, ainoastaan haavoja, mustelmia ja vereksiä lyömiä, joita ei ole puserrettu, ei sidottu eikä öljyllä pehmitetty” (Jes.1:5-6).

”Mutta Jerusalemin profeetoissa minä olen nähnyt kauhistuksia: aviorikosta ja valheessa vaeltamista; he vahvistavat pahantekijäin käsiä, niin ettei kukaan käänny pois pahuudestansa... Jerusalemin profeetoista on jumalattomuus levinnyt koko maahan” (Jer.23:14,15).

Keskittyminen tämänpuoleisiin

”Kirkko on olemassa siksi, että täällä kuollaan” (Osmo Tiirilä). Tiirilä esitti tämän vakavan huomautuksen kymmeniä vuosia sitten. Tämä on tänään entistäkin ajankohtaisempi!

”Kirkkomme toiminnalle näyttää olevan tunnusomaista toisaalta yritteliäisyys ja puuhailu aloilla, jotka vaivoin ovat selitettävissä sen tehtäviin kuuluviksi, ja toisaalta ennennäkemätön haparointi oman tehtävänsä toteuttamisessa” (Marjokorpi, emt. s.42).

”Kirkkokaan ei näytä aina muistavan, ettei se ole olemassa tehdäkseen päiväperhosten hetken lentoa mahdollisimman ruusunhohteiseksi” (Tiilikä, Kuolema, s.26).

Relativismi

Kansankirkon ”tavaramerkki”: *”Antaa kaikkien kukkien kukkia.”*

Helsingin teologinen tiedekunta on todellinen ”viruslinko”. Jo kymmenien vuosien ajan se on varustanut seurakunnat pesunkestävillä liberaaliteologeilla:

Kirkkokuri on ollut pois käytännöstä jo kauan. Ainut taho, mihin sitä on viime vuosina sovellettu, ovat uskovat kirkon jäsenet - ja nimenomaan uskovat työntekijät! Nämä joutuvat kansankirkossa työskentelemään ”kiirastulessa”.

”Tulkoon minkälainen laukkuri tahansa ja kaunistakoon tavaransa raamatunlauseilla, kohta löytyy ihmisiä, jotka sen ottavat täydestä” (Wilhelmi Malmivaara, Salattu viisautus, s.58).

”Nimenomaan myöskin meidän omassa yliopistossamme annetusta raamattutieteen opetuksesta minun on annettava se todistus, että tuskin ainoatakaan uskonnollisesti elävää ja hedelmöittävää ajatusta on sen kautta sieluuni juurtunut” (Vartija 1-2 / 1930 / Antti J. Pietilä).

Herran kansan tila

Se on tänään surkea!

Meille on tosin annettu pätevät tienviitat:

1. Raamattu. 2. Omatunto. 3. Terve järki. 4. Jumalan pyhät, joiden uskoa me voimme käyttää oman uskomme mittarina (yhteismitallisuus).

Mittatikku

Millä kirkon terveystilaa mitataan? Tässä tulee palata alkuun, ei kuitenkaan Vanhaan Testamenttiin. Alkuseurakunta ja apostolien aika on vertailukohteenä; sinne tulisi meidän palata!

*”Re – formaatio merkitsee kirkon uudistamista siten, että palataan alkuperäiseen, verrataan nykytilannetta lähtökohtaan ja katsotaan siitä käsin, missä ollaan menossa...Jos nyt sitten kysymme, mikä tämä ´alkuperäinen`, tämä nykykirkon tilanteen mittapuu, niin se on luonnollisesti se apostolinen kirkko, jota Uusi testamentti kuvaa...´anakainoosis` (Room.12:2...tarkoittaa uudistumista siten, että palataan alkuperäiseen, verrataan nykytilannetta lähtökohtaan ja **sen mukaan korjataan kulkua**” (Perusta 6/90, Rimpiläinen).*

Penseä kirkko

”Ja Laodikean seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo Amen, se uskollinen ja totinen todistaja, Jumalan luomakunnan alku: Minä tiedän sinun tekosi: sinä et ole kylmä etkä palava; oi, jospa olisit kylmä tai palava! **Mutta nyt, koska olet penseä, etkä ole palava etkä kylmä, olen minä oksentava sinut suustani ulos**” (Ilm.3:14-16).

”On ihmeteltävä rauha vallitsemassa siellä, missä kaikki, sekä papit että sanankuulijat nukkuvat. Saarnat ovat pehmeitä kuin puuvilla ja kansa nukkuu niiden aikana makeasti. Ei siellä uskonnollisista asioista väitellä, kun ei niistä koskaan keskustellakaan” (Wilhelmi Malmivaara, Salattu viisaus, s.50).

*”Lienee sitäkin kristillisyyttä, missä ei toivota mitään tapahtuvaksi. Kun olisi vain hiljainen ja harras siunauksen sade kuolleitten luitten päälle, lämmin ja suloinen autuus, niin toki riittäisi, **vaikka olisikin kirkon penkeissä viisisataa miestä menossa helvettiin**” (Niilo Tuomenoksa, Valkoiset synnit, s.27).*

Pandemia valtaa kirkon

Apostolisen ajan jälkeen kirkko oli vainon kohteena. Marttyyrien veri vuosi. Toisaalta se oli raskasta tappion aikaa, mutta sillä oli myös kääntöpuolensa: marttyyrien veri oli ”kirkon siemen”.

300 – luvun kiusaus ja lankeemus

Jeesus voitti valtakiusauksen:

”Ja perkele vei hänet korkealle vuorelle ja näytti hänelle yhdessä tuokiossa kaikki maailman valtakunnat ja sanoi hänelle: **"Sinulle minä annan kaiken tämän valtapiirin ja sen loiston, sillä minun haltuuni se on annettu, ja minä annan sen, kenelle tahdon. Jos sinä siis kumarrut minun eteeni, niin tämä kaikki on oleva sinun."** Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Kirjoitettu on: 'Sinun pitää kumartaman Herraa, sinun Jumalaasi, ja häntä ainoata palveleman'" (Luuk.4:5-8).

Kirkko lankesi samaiseen SAATANAN TARJOUKSEEN. Se myi ”hernerokasta esikoisoikeutensa” 300 – luvulla, kun kristinuskosta tuli Rooman valtionuskonto. **Kirkko tuli maailmaan – ja maailma kirkkoon.** Tästä lähtien kirkkoa ja maailmaa ei voitu erottaa toisistaan; ne olivat symbioosissa kuin ”siamilaiset kaksoiset”. Kirkko sairastui totaalisesti; se tuli ”kuoleman sairaaksi”. Kirkko oli aikaisemmin KRISTUKSEN KIRKKO, nyt siitä oli muotoutunut KANSAN KIRKKO! Raamattu ei tunne moista kummajaista. Ilman älyllistä itsemurhaa kansankirkkoa ei voida väittää raamatulliseksi!

Sakramentalismi

Uskonpuhdistus jäi kesken. Katolisen kirkon harhaoppi sakramenteista (**ex opere operato**) on tunkeutunut takaisin kansankirkkoon. Tänäkin kirkossa on pappeja, jotka uskovat sakramenttien **automaattiseen** vaikutukseen.

Raamatun opetus kasteesta

Raamattu ei opeta ex opere operato – oppia eikä myöskään esim. uskovien kastetta. Vesimäärä ei ratkaise kasteessa, vaan kasteen olemus (substanssi):

”Mitä siis sanomme? Onko meidän pysyttävä synnissä, että armo suureksi tulisi? Pois se! Me, jotka olemme kuolleet pois synnistä, kuinka me vielä eläisimme siinä? Vai ettekö tiedä, että me kaikki, jotka olemme **kastetut Kristukseen Jeesukseen**, olemme hänen kuolemaansa kastetut? Niin olemme siis yhdessä hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, että niinkuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman. Sillä jos me olemme hänen kanssaan yhteenkasvaneita yhtäläisessä kuolemassa, niin olemme samoin myös yhtäläisessä ylösnousemuksessa, kun tiedämme sen, että meidän vanha ihmisemme on hänen kanssaan ristiinnaulittu, että synnin ruumis kukistettaisiin, niin ettemme enää syntiä palvelisi; sillä joka on kuollut, se on vanhurskautunut pois synnistä” (Room.6:1-7).

Tässä tuodaan kasteen olemus esille: Kun ihminen on kastettu Jeesukseen (kastetapa ei näyttele mitään osaa) ja uskossa samaistuu Jeesuksen kuolemaan ja ylösnousemukseen, hän pääsee osalliseksi sekä vanhurskauttamisesta että pyhityksestä; KOKO JEESUS tulee hänen omaisuudekseen!

”Älköön siis kukaan kerskatko ihmisistä; sillä **kaikki on teidän**, teidän on Paavali ja Apollos ja Keefas, teidän on maailma ja elämä ja kuolema, nykyiset ja tulevaiset, kaikki on teidän. Mutta te olette Kristuksen, ja Kristus on Jumalan” (1. Kor.3:21-23).

Ekklesia ja lahko

Tämä sanapari on yhteinen ongelma (lähes tabu) sekä kansankirkolle sekä vapaille suunnille. Se on myös ”kuuma peruna”, johon kummaltakaan taholta ei löydy tyydyttävää ja raamatullista ratkaisua. Molemmat ovat keskeisesti Raamatussa esillä. Lisäksi ne ovat kristinuskon keskeisiä termejä. Miksi ne kuitenkin ”ruostuvat käytön puutteessa?

Ekklesian kohdalla tarjotaan ratkaisuksi omaa ryhmää; meidän ryhmä on EKKLESIA! Kansankirkon puolella tämä on helppo leimata ABSURDIKSI: kuinka maailma ja ekklesia voivat samanaikaisesti olla voimassa? Lahkoksi kaiketi mielletään ”naapuri”.

Vapaiden suuntien kohdalla tilanne ei ole sen parempi. Raamattu opettaa, että Herran seurakunta ”on yhtä” (Joh.17). Toisaalta PYHÄ HENKI yhdistää kaikki Herran omat yhdeksi laumaksi. Tänäpä uskovat eri ryhmissä ovat hajallaan kuin ”varpusparvi”. Eikö tässä ole selvästi havaittavissa DIABOLOKSEN (hajottajan, erilleen heittäjän) työ? MAALAIJÄRKIKIN SEN SANOO!

Toisaalta, kun pyritään maailmaa evankelioimaan, miksi hylätään Jeesuksen neuvo?

”Mutta en minä rukoile ainoastaan näiden edestä, vaan myös niiden edestä, jotka heidän sanansa kautta uskovat minuun, **että he kaikki olisivat yhtä**, niinkuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa, että hekin meissä olisivat, niin **että maailma uskoisi**, että sinä olet minut lähettänyt” (Joh.17:20,21).

Myös hylätään ”Jeesuksen opetuslapseuden tuntomerkki”:

”Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne. **Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus**” (Joh.13:34,35).

Tanssivillitys

Tanssi on tullut myös hengellisiin yhteisöihin. Perinteisesti tanssi on kuulunut ns. maallisiin iloihin:

*”Äärimmäisen tarkasti olen tutkinut uskovaisten kristittyjen jälkeensä jättämiä kirjoituksia, eikä yhdessäkään niistä, mitä olen käsiini saanut, ole vielä maailman huveja hyväksytty. Kaikki ne ovat olleet Nohrborgin kanssa samaa mieltä siitä, että **nämä huvit tekevät helvetin tien suloisemmaksi kuin se muuten olisi**” (Lagus, Evankeliumin ääni, ss.101-103).*

Miehen kannalta katsoen naisen tanssi merkitsee aina ”bensaa himojen laineille”:

”Te olette kuulleet sanotuksi: 'Älä tee huorin'. Mutta minä sanon teille: jokainen, **joka katsoo naista himoitien häntä, on jo sydämessään tehnyt huorin hänen kanssansa**” (Matt.5:27,28).

Paavali ei halunnut olla omalla käyttäytymisellään ja esimerkillään saattamassa lähimmäistään lankeemukseen. Hän kantoi rakkauden vastuuta veljestään!

”Sentähden, jos ruoka on viettelykseksi veljelleni, en minä ikinä enää syö lihaa, **etten olisi viettelykseksi veljelleni**” (1. Kor.8:13).